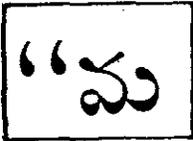

డె.. నిష్కర్మ పుణ్యవనముల్కి

'చిరిగిన నోటులో చెరగని జ్ఞాపకం'

నిషి అన్న తరువాత మడికట్టుకు కూర్చో నవసరం లేదు. అవకాశం వచ్చినప్పుడు

అనుభవించాలి" ఇటు వంటి సత్యాల్ని స్వంత అల్లుడికే చెప్పతూ ఉంటాడు రావుగారు. ఏభై ఏళ్ళు దాటినా రావుగారు అన్నిటికీ తయారే! హుషారైన మనిషి.

అల్లుడు శరత్ బాబు స్వయం కృషిపై అంతర్జాతీయ బాంకింగ్ మీద పరిశోధన చేయడం వలన, బ్యాంకు వారే స్వంత ఖర్చుల మీద డ్రైవింగ్ కోసం ఇంక్లాండు పంపించారు. రెండేళ్ళలో తిరిగి వచ్చిన బాబుకి బొంబాయి బ్యాంకులో పెద్ద ఉద్యోగ మిచ్చారు. అన్ని మెళుకువలూ తెలిసిన బాబు ఆ ఉద్యోగాన్ని సమర్థవంతంగా చేసుకొస్తూ ఉన్నాడు. అటు ఆధికార్థ ఇటు ఖాతాదార్ల మన్నల్ని పొందుతున్నాడు.

ఆ రోజు సభమల్లల్ భూల్ వంద్ "రేపు సాయం తం బుల్లూ మౌంటెన్ లో అప్పిడాల్స్ ప్రాగ్రాము ఉన్నది బాబూ. మీకి తప్పక వెళ్ళాలి" అంటూ రెండు వందల రూపాయల రెండు కాంప్లెమెంటరీ టికెట్లను వేతిలో పెట్టినప్పుడు బాబు హృదయం ఉప్పొంగి పోయింది.

అప్పి డాల్సు ప్రఖ్యాత పావ్ సాంగ్సులు. అవిడ పేరు వివని రసికుడుండదు. గత అయిదు సంవత్సరాలుగా 'అప్పి' కార్యక్రమాలు టి.వి.లలో యెన్నో వచ్చాయి. అన్ని ప్రతికల్లోనూ ఈవిడి గురించి ప్రశంసలే!

ఈ విధంగా సంపాదించిన టికెట్లను అరోజే పనిమీద బొంబాయి వచ్చిన తన మామగారైన రావుగారివేతిలో పెట్టాడు బాబు. మరుసటి రోజు సాయంకాలం ఇద్దరూ క్రొత్త పెళ్ళికోడుమల్ల తయారై రహస్యంగా బుల్లూమౌంట్ హోటల్ కు బయలు దేరారు స్కూటరు మీద.

హోటలు దగ్గర వందల కాట్లు, స్కూటర్లతో అసరిమితమైన జన సందోహంతో కోలాహలంగా ఉన్నది. పోలీసు బందోబస్తు కూడా ఎక్కువగానే ఉన్నది.

మనుష్యులను తోసుకుంటూ ముందుకు పోయారు బాబూ, రావుగారూ.

"మనది రెండు వందల రూపాయల టికెట్లు కదూ బాబు" ముందు కుర్చీలో కూర్చోనెడతారనే ఉద్దేశంతో అన్నాడు రావుగారు.

"అవును" అన్నాడు బాబు.

"మీ టికెట్లు ఏది?" ముందు కొచ్చేస్తున్న వాళ్ళను అపి అడిగాడు ఒక వాలంటీరు.

ఆ టికెట్లను చూసి మెడ పట్టి గెంటవంత పని చేశాడు వెనక్కి పొమ్మంటూ. వాడి భాషలో వెప్పుకు పోతూ ఉంటే, రావుగార్ని అర్థమైంది ఏమిటంటే... ముందు ఒక టికెట్లను పదివేల రూపాయలు పెట్టికొనుక్కున్న వాళ్ళున్నారు. మీ దగ్గరున్నది అతిసామాన్యమైన రెండు వందల రూపాయల టికెట్లు. ఈ టికెట్లు వారు అందరికంటే ఆఖరువ సుంచుని చూడాలి అవి.

అహం దెబ్బతిన్నా, మట్టూచూపి, తెలిసిన వారెవరూ తరచి తప్పి పడి వెనుక వరసలలోనే విలబడి పర్ణకుపోయారు.

హోటల్ ఇసుక వేస్తే రాలసంత జనం వేరిపోయారు. మట్టూ రంగు రంగుల సీరియల్ పెట్ రెల్లు వెలుగుతూ ఆరిపోతూ, దూరంగా వివిస్తున్న వాయిద్యాలకు అయి కలుపుతున్నట్లున్నాయి.

హాథా త్తుగా హోటల్ ఉన్న రైల్వేస్టేషన్ లో ఆరిపోయాయి. స్టేజి మీద ఉరుములు మెరుపులు కవిపించాయి. జనం అంతా విశ్వజ్ఞం అయిపోయారు. స్టేజి మీద రంగు రంగురైల్లను అటూ ఇటూ త్రిప్పడం ప్రారంభించారు

ఎన్నోరకాల వాయిద్యాల్ని యుద్ధానికి వేళ్ళేటప్పుడు రణభేరి మ్రోగించినట్లు బాది ఒక్కసారి ఆపేశారు.

ఇంతలో సూటూ బూటూ వేసుకున్న యూత్ విశ్వక్తి వైకు ముందు విలబడి "అప్పి డాల్సు" ఎటువంటి పాటగలై అవిడ ఎన్నెన్ని దేశాలలో ఎన్నెన్ని ప్రదర్శనలవిచ్చింది. ఎన్నెన్ని రికార్డులను బ్రదర్లు కొట్టింది వివరిస్తూ అవర్ణనంగా ఉపన్యాసమిచ్చాడు.

ఇదిగో మీ 'అప్పి' అంటూ వంగువి అతను వి.స్కూ.మిస్తూ ఉంటే, జిగేల్ మంటూ మెరుపు తీగ స్టేజిమీదకు ఉరికింది. చింపిరి జాట్లులో, సిల్లికళ్ళతో, తెల్లని పాలవంటి శరీరచ్ఛాయతో నాజాకైన అవయవసౌష్ఠవంతో, పల్ల మాలిన శృంగారం చేష్టలతో అత్యంత అకర్మకీయంగా ఉన్నది అప్పి. ఉన్నవో లేవో అన్నట్లు వేసుకున్న జీమ్మ దోహానికి పూర్తిగా అంటుకుపోయాయి. కటి వలయం దగ్గర మూత్రం సేగ్గు బిళ్ళ వాకదావి వేలాడ గట్టింది.

"అప్పి డాల్సు" అంటూ వమస్కారం సూచికంగా చేతులు ఎత్తింది జనంలో హర్షధ్వనులు మార్మోగాయి.

వెపులు గళ్ళు వడేటట్లు డ్రమ్ములూ, బాకాలూ ఒక్కసారిగా మ్రోగాయి.

అదే విధంగా విచిత్ర వేష ధారణలతో, సిగ్గు నడకుండా, వంతపాడేందుకు, గంతులేస్తూ మరో పది మంది అమ్మాయిలు, స్టేజి మీదకు వేరారు.

ప్రతి పాటకూ ముందు కొంచెం ఉపాధ్రుతమిస్తూ పాట తరువాత పాట... వాల్

పాటలు పాడే వరికి, శ్రోతలంతా సాకాస వడ్డారు. వీరు కూడా గళమెత్తి పాడుతూ, తప్పెట్లు, తాలాలతో, పాటల్లో లీనమై పోయారు.

విదో క్రొత్త ప్రపంచం అందుల్లోకి వెళ్ళిపోయివల్లనిపించింది బాబుకి, రావుగార్కి కూడా.

పూతూగా జనంలో పాటకి బదులు విదో కోలాహలం వినిపించింది.

“విమిటి బాబూ” అంటున్న రావుగారి మీదకి కూడా కొన్ని కాగితాలు పడ్డాయి. వీటిని ఏరు కోవటం తోనే జనంలో బయలు దేరింది అలజడి.

ఒక కాగితం రావుగార్కి దొరికింది “మాడు బాబూ” అంటూ ఇచ్చిన కాగితాన్ని, అసలే బ్యాంకు ఉద్యోగి బాబు క్రీవీడలో కూడా “అప్పడై వదిరూపాయలు, మామగారు నకిలీకాదు” కవిసెట్టేశాడు. అలా అంటూ ఉండగానే ఇద్దరి వద్దల మీద లాఠీదెబ్బలు, ధారావాహింకంగా పడిపోయాయి. జనాన్ని గొడ్డు బాదినట్లు బాదారు పోలీసులు. ఆతురతతో బైటకు పరిగెత్తే మనుషులతో మరంత ప్రోక్కినలా పోయింది.

ఎవడో అభిమాని ప్రది రూపాయల వోట్లను, ఉల్పాహమాపు కోలేక, గుప్పెట్ల కొద్దీ అన్నీ డాల్చు మీద, మరి కొన్నింటిని జనాల మీదికి కూడా విసిరాడట. అది ఆ గడిచినది కారణం.

రావుగారూ బాబూ ఈ కుమ్ములాటలో విడిపోయారు. ఇద్దరి కళ్ళు జోళ్ళూ ఎక్కడో పడిపోయాయి. ఇద్దరి చొక్కాలు చిరిగి పోయాయి. ఒళ్ళు పూనవైపోయింది. వీరిద్దరూ స్కూటరు దగ్గర తిరిగి కలిసికొనేందుకు రెండు గంటలు పట్టింది.

“మామగారూ నాకళ్ళజోడు పడిపోయింది. చీకట్లో తడిమితే ఎవడిదో నాకు దొరికింది” చూపించాడు బాబు మామగారికి.

“నాకూ అంతేవోయ్. నాకూ మరెవరిదో కళ్ళజోడు దొరికింది” అయినా చూపించాడు అల్లుడికి.

అదృష్టం కొద్దీ, విచిత్రంగా మామకళ్ళజోడు బాబుకి, బాబు కళ్ళజోడు మామకి దొరికాయి. పంతోషించారెద్దరూ. రావుగార్కి ఒక పదిరూపాయల వోటు కూడా దక్కింది.

జాగ్రత్తగా ఇంటికి వేరి, ఇంట్లో మూతం తమ స్కూటరు రోడ్డు మీద ఎలా ‘స్పిడ్’ అయిందో ఇద్దరూ ఎలా పడిపోయారో, జంటగా కథ అల్లి వెప్పారు.

ఈ సంఘటన జరిగి అయిదు సంవత్సరాలు వైగా అయి పోయింది.

ఎన్ని సార్లు సర్కుటీసినా నలిగి ఒక మూల కొంచెము చిరిగిన ఆ పదిరూపాయల వోటు కవిసెట్టే రావుగారి పెదవుల మీదకి బుల్లి చిరువచ్చు వస్తుంది. వెంటనే విప్రును కూడా ఒకసారి తడుముకుంటారు.

ఆ వోటును మూతం అయిన ఇర్రు వేయరు. దామకున్నారు జ్ఞాపకార్ధంగా.

